

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Rectori & fratribus hospitalis sancti Spiritus in Saxia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

sedem apostolicam tam ab Episcopo quam Archidiacono attentatum castigare taliter curaremus ut rescaretur in aliis materia similia committendi. Dicitur verò Episcopus per suas nobis litteras intimavit quòd cum Patriarcha denuntiasset Clericos sanctæ Iustinæ anathematis vinculo non teneri, quos idem Episcopus prius excommunicatos denuntiaverat, de mandato Archipresbyteri Paduani à nobis, sicut asseritur, iudicis delegati occasione huiusmodi inter Patriarcham & Archidiaconum contentione suborta, Patriarcha ex commotione quadam Archidiaconum interdixit; quo ad appellationis beneficium convolante, Patriarcha in sæpeditam Ecclesiam interdixit sententiam promulgavit, nec satisfactionem oblatam ab Archidiacono super hoc recipere voluit nisi Archidiaconus ut ipsius pareret mandatis interposito iuramento firmaret. Adjecit etiam idem Episcopus, quòd ipse timens ne prorumperet ad aliquid Patriarcha quod ad ipsius Episcopi vel Ecclesiæ seu Clericorum suorum præiudicium cederet vel gravamen, ad sedem apostolicam appellavit, nobis sollicitè supplicando ut Patriarcham à sui & Ecclesiæ suæ ac Clericorum & Ecclesiarum suæ diocesis molestatione indebita compescere curaremus. Cum igitur super præmissis & aliis inter utriusque partis procuratores fuisset coram dilecto filio Iohanne sanctorum Cosmæ & Damiani Diacono Cardinale, quem auditorem dederamus eidem, aliquandiu litigatum, & ipse nobis quæ audierat fideliter retulisset, quia nobis constare non potuit an per litteras quæ ad Paduanum Archipresbyterum impetratæ dicuntur, cum nobis ostensæ non fuerint, revocatæ fuerint litteræ ad prædictos Primicerium & Plebanum obtentæ, causam ipsam vestro duximus examini committendam, per apostolica scripta mandantes quatenus inquisita super præmissis plenius veritate, nisi vobis constiterit quòd litteræ quæ secundo loco ad prædictum Archipresbyterum impetratæ dicuntur, de prioribus litteris ad sæpeditos Primicerium & Plebanum obtentis expressam fecerint mentionem, ut per secundas primæ appareant litteræ revocatæ, cum primos iudices auctoritate litterarum nostrarum jurisdictionem non sit dubium habuisse, quam potuerunt postmodum Patriarchæ quoad executionem suæ sententiæ demandare, ex qua coërtionem etiam idem Patriarcha

recepit, cum huiusmodi demandata jurisdictione delusoria videretur si subdelegatus huiusmodi coërtionem aliquam non haberet, interdicti sententiam ab eodem Patriarcha in supradictum Archidiaconum promulgatam, pro eo quòd ipse Patriarchæ prædicti executionem impediens, ejus litteras legi publicè non permisit, tandiu faciatis sublato appellationis obstaculo inviolabiliter observari donec eidem Patriarchæ de injuriis irrogatis sufficienter fuerit satisfactum. Si verò constiterit primas litteras per secundas legitime revocatas, cum appareat primos iudices jurisdictionem nullam penitus habuisse, & ita constet per consequentiam Patriarcham ipsum non recepisse jurisdictionem vel coërtionem aliquam ab eisdem, prædictam interdixit sententiam ab eodem Patriarcha prolatam denuntietis irritam & inanem; nihilominus Archidiaconum supradictum monitione præmissa per censuram ecclesiasticam appellatione remota cogentes ut pro verborum injuriis quas eidem Patriarchæ irrogare præsumpsit, satisfaciat competenter. Testes autem &c. Nullis litteris obstantibus præter assensum partium &c. Quòd si non omnes &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum xi. Kal. Ianuarij anno decimo.

Rectori & fratribus hospitalis sancti Spiritus in Saxia.

AD commemorandas nuptias salutes quæ in conversione peccatoris moraliter celebrantur inter spiritum hominis & gratiam conditoris, ex quibus affectus & actiones tamquam filij ac filiarum generantur, Dominica prima post octavas Epiphaniæ, quando illud legitur evangelium quod Iesus cum discipulis suis in Cana Galileæ, ubi mater ipsius erat, invitatus ad nuptias aquam convertit in vinum, solemnem apud hospitale vestrum institutum stationem, in quo vos ex institutione nostra divino estis obsequio mancipati, ea potissimum ratione quòd in illis nuptiis sex hydriarum secundum purificationem Iudæorum fuisse narrantur. Et quidem in hoc hospitali, tamquam in Cana Galileæ, loco videlicet ubi zelus est transmigrandi de vitis ad virtutes, positæ sunt sex hydriarum, id est, sex opera misericordiarum instituta, quæ sunt pascere esurientem, potare sitientem, colligere hospitem, vestire nudum, visitare infirmum, & incarcerationum adire, ad purificationem utique Iudæorum, ut per illa videlicet confitentis à

Epist. 179. Dantur eis indulgentiæ & privilegia. Vide Spondan. ad an. 1198. §. 17. Vide appendix huius libri, c. lib. 11. epist. 69. 104.

vitiis expientur. Istæ verò sex hydriæ usque ad summum implentur quando illa sex opera misericordiæ ad perfectum usque geruntur, & ex aqua fit vinum, cum ex merito elemosynæ vis accenditur caritatis. Quia verò Iesus cum discipulis suis ad has nuptias in Cana Galilææ, ubi mater ejus erat, legitur invitatus, idcirco rationabiliter instituius ut effigies Iesu Christi à beati Petri basilica per eisdem Canonicos ad dictum hospitale, ubi memoria gloriosissimæ matris ejus recolitur, infra capsam ex auro & argento & lapidibus pretiosis ad hoc specialiter fabricatam venerabiliter deportetur, fidelibus populis qui ad has nuptias celebrandas devotè convenerint desiderabiliter ostendenda. Ut autem nos, qui Domino revelante venerandum aliis aperuimus sacramentum, eo etiam inspirante imitandum aliis præbeamus exemplum, concedimus, statuimus, & jubemus ut pro mille pauperibus extrinsecus adventantibus & trecentis personis intus degentibus decem & septem libræ usualis monetæ, ut singuli accipiant tres denarios, unum pro pane, alterum pro vino, aliumque pro carne, ab Elemosynario summi Pontificis annuatim vobis in perpetuum tribuantur, & Canonicis supradictis, qui præscriptam effigiem salvatoris processionaliter deportabunt, singulis duodecim nummi & cereus unius libræ qui deferatur accensus, de oblationibus confessionis beati Petri præstentur. Quia verò non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procedit ex ore Dei, debet huic stationi Romanus Pontifex cum suis Cardinalibus interesse, ut & Missarum solemnia ibi celebret, & exhortatorium faciat de hac celebritate sermonem, neve fidelis populus famelicus ab his nuptiis revertatur, præter materialem & doctrinalem, spirituales quoque sibi cibum impendat, remissionem unius anni de injunctis sibi penitentis indulgendo. Monemus igitur & obsecramus successores nostros per Iesum Christum, qui venturus est judicare vivos & mortuos, ut hanc institutionem, quæ, ipso teste, de pietatis fonte processit, faciant inviolabiliter observari, sub attestatione divini judicij prohibentes ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, constitutionis, & jurisdictionis infringere &c. Si quis autem &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum 11. Non. Januarij, anno decimo.

Ista totidem verbis confirmavit Honorius III. apud Raynald. ad an. 1123. §. 27.

Vide gesta Innoc. III. cap. 144.

NIVERNENSI ET AVRELIANENSI Episcopis, & Abbati de Curia Dei Cisterciensis ordinis Aurelianensis diocesis.

Si consueta temeritas, quæ magis dicebatur corruptela, relinqueretur penitus impunita, tergiversari volentibus libera præberetur audacia malignandi. Ut ergo justus laveret manus suas in sanguine peccatoris, discretionis vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus nisi Petrus de Stampis Remensis Canonicus infra duos menses post denuntiationem sibi à vobis factam irregularitatem illam probaverit quæ contra suum objecit antistitem, vos cum pro tantæ præsumptionis excessu, quem malitiosè commisit, præbenda Remensis Ecclesiæ spoliatis, & faciatis eam idoneæ conferri personæ. Theobaldum verò de Pertico Remensem Archidiaconum, qui per eundem Petrum de arcu suo sagittam emisit, nisi percussum dejecerit, ab eligendi potestate quam habet, non solum in Remensi Ecclesia, verum etiam ubilibet in Remensi provincia, suspendatis, ut cognoscant in pœna quantum excesserunt in culpa. Datum Viterbij 11. Non. Octob. anno decimo.

S. DECANO, ET CAPITULO Senonensi.

Solet annuere &c. usque assensu. Antiquas & rationabiles consuetudines, immunitates & libertates vestras, seu etiam concessionem, præsertim à bonæ memoriæ Guidone Senonensi Archiepiscopo providè vobis factas, sicut in ipsius scripto authentico continetur, quod de verbo ad verbum inferis iussimus annotari, & vos ea justè ac pacificè possidetis, auctoritate vobis apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Illo quippe capitulo, videlicet, si aliquid in ordinem suum egerint, à nobis de penitentia tantummodo corrigantur, de communi assensu tam venerabilis fratris nostri Petri Archiepiscopi vestri quam tuo, fili Decane, Præcentoris & Cellararij & aliorum quorundam ex Canonicis vestris vobiscum pariter in nostra præsentia existentium sic expósito ut Archiepiscopus in spiritualibus, vos autem in temporalibus jurisdictionem super eisdem Presbyteros habeatis. Est autem tenor ejusdem authentici scripti talis. G V I D O Dei gratia Senonensis Archiepiscopus omnibus ad quos litteræ præsentis pervenerint in Domino salutem. Quoniam quæ in tempore fiunt necesse est

Epist. 280. Pœna accusatoris, si in probatione detur.

Epist. 281. De confirmatione privilegiorum.